

KORRALDUS

[Registreerimise kuupäev] nr
[Registreerimisnumber]

Keskkonnakompleksloa andmisest keeldumine ja välisõhu saasteloa ning vee erikasutusloa andmine

I ASJAOLUD

Punni Agro OÜ (registrikood 11376085, *edaspidi käitaja*) edastas (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 26.09.2014 nr PVV 6-10/14/20966) Keskkonnaametile taotluse keskkonnakompleksloa (*edaspidi kompleksloa*) saamiseks Põlvamaal Räpina vallas Kõnnu külas Sigala maaüksusel (kinnistu nr 2094238, katastritunnus 70701:001:0033), Tsialauda maaüksusel (kinnistu nr 2094538, katastritunnus 70701:001:0034) ja Lauda suurkaev maaüksusel (kinnistu nr 2422538, katastritunnus 70701:001:0053) asuvale käitisele (Kõnnu seafarm). Kompleksluba taotletakse sigade intensiivkasvatuseks käitises kohtade arvuga rohkem kui 2000 seale kehamassiga üle 30 kg. Esmase taotluse kohaselt oli Kõnnu seafarmi (*edaspidi käitis*) planeeritud 5647 nuumsea (kehamassiga üle 30 kg) kohta.

Lähtudes tööstusheite seadus (*edaspidi THS*) § 25 lg 1, § 19 lg 2 ja 3 ning Vabariigi Valitsuse 06.06.2013 määrus nr 89 § 11 lg 1 p 2 on kompleksluba vajalik, kui soovitakse tegeleda sigade intensiivkasvatusega käitises kohtade arvuga rohkem kui 2000 seale kehamassiga üle 30 kg.

Kooskõlas haldusmenetluse seaduse (*edaspidi HMS*) § 43 lg 1 p 1 ja lg 2 lõpeb haldusakti andmise menetlus haldusakti teatavakstegemisega haldusakti andmise või andmata jätmise kohta ning lähtudes HMS § 54 on haldusakt õiguspärane, kui ta on antud pädeva haldusorgani poolt andmise hetkel kehtiva õiguse alusel ja sellega kooskõlas, proportsionaalne, kaalutlusvigadeta ning vastab vorminõuetele. Vastavalt THS § 27 ja § 39 annab või keeldub kompleksloa andmisest Keskkonnaamet. Seega on Keskkonnaametil pädevus otsustada kompleksloa andmise või andmisest keeldumise üle.

Võttes aluseks THS § 30 lg 1 kontrollis Keskkonnaamet ülalnimetatud taotluse nõuetekohasust ning võttis taotluse menetlusse 17.10.2014 kirjaga (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 17.10.2014 nr PVV 6-10/14/20966-2).

Lisaks eelnevale teatas Keskkonnaamet kompleksloa taotluse saamisest ja menetlusse võtmisest 17.10.2014 ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded ja 21.10.2014 Põlva maakonna ajalehes Koit.

THS § 31 lg 1 kohaselt edastas (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 20.10.2014 nr PVV 6-10/14/20966-3) Keskkonnaamet kompleksloa taotluse viivitamata pärast taotluse menetlusse võtmist käitise asukoha järgsele kohaliku omavalitsuse üksusele temalt

arvamuse saamiseks. THS § 31 lg 3 kohaselt, kui kompleksloa andmise otsustamiseks viiakse läbi kavandatud tegevuse keskkonnamõju hindamise menetlus, annab kohaliku omavalitsuse üksus arvamuse kompleksloa taotluse kohta 21 päeva jooksul kavandatava tegevuse heakskiidetud keskkonnamõju hindamise aruande kättesaamisest arvates.

Kuna Räpina Vallavalitsuse 02.03.2010 korraldusega nr 112 „Projekteerimistingimuste väljastamisega kaasneva keskkonnamõju hindamise algatamine“ oli sama käitise ja tegevuse kohta algatatud keskkonnamõju hindamine (*edaspidi KMH*), millest saadav teave oli ka Keskkonnaametile (kui otsustajale keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse § 9 mõistes) oluline (KMH aruanne annab tegevusloa andjale teavet kavandatava tegevuse ja selle reaalsete alternatiivsete võimalustega kaasneva keskkonnamõju kohta), siis kooskõlas keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse (*edaspidi KeHJS*) § 11 lg 11 jäi kompleksloa taotluse menetlus peatatud seisul. Kohalik omavalitsus oma seisukohta kompleksloa taotluse kohta ei esitanud koheselt. KMH protsessi ja sellega seotud kaalutlusi käsitleb detailsemalt korralduse punkt 2.5.

Käitaja edastas 20.08.2015 (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 21.08.2015 nr PVV 6-10/15/18977) Keskkonnaametile uuendatud (KMH menetlusel selgunud teabe põhjal ja kehtivate õigusaktide põhjal uuendatud) keskkonnakompleksloa taotluse. Uuendatud taotluse kohaselt oli Kõnnu seafarmi planeeritud 3000 nuumsea (kehamassiga üle 30 kg) kohta.

15.12.2015 edastas (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 15.12.2015 nr PVV 6-10/15/20966-4) käitaja Keskkonnaametile ülevaate (pildid) käitises olevate lautade sisseseadest (sh loomade pidamisviisist ja sõnnikueemaldussüsteemist). Nimetatud ülevaadet palus Keskkonnaameti keskkonnakorralduse spetsialist Maikel Daniel käitajalt 11.12.2015 e-kirjaga, kuna sigade Aafrika katku leviku tõttu Eestis ei ole Keskkonnaamet käitist kompleksloa taotluse menetlemise ajal külastanud, et veenduda taotlusmaterjali vastavuses kohapealsele olukorrale. Euroopa Komisjon on kehtestanud sigade Aafrika katku leviku piiramiseks Eestis kitsendustega tsoonid ja käitis kuulub II tsooni (seakatku leiud metssigadel), kus seakasvatustevõtted on intensiivse veterinaarjärelevalve all ja neile on kehtestatud täiendavad bioohutusmeetmed. Lähtudes eelnevast ja asjaolust, et inimesed oma tegevusega (näiteks farmi külastades) võivad viirust edasi kanda, otsustas Keskkonnaamet hinnata (saada ülevaade) käitise kohapealset olukorda pildimaterjali alusel.

Kuna kompleksloa taotluse menetlemise käigus tuvastas Keskkonnaamet kompleksloa andmisest keeldumise aluse (vt korralduse punkt 2), mida ei saa muuta ka KMH (sh KMH aruande heakskiitmine), siis tehakse otsus ilma kohaliku omavalitsuse seisukohata (seisukoht, mis antakse THS § 31 lg 3 alusel kompleksloa taotlusele pärast heakskiidetud keskkonnamõju hindamise aruande kättesaamisest). Vaatamata sellele, et puudub heakskiidetud KMH aruanne, saab kohalik omavalitsus esitada oma seisukoha kompleksloa taotlusele, koos käesoleva korralduse kohta seisukohtade edastamisega (vt ka käesoleva korralduse punkt 2.5 ja 2.6).

II KAALUTLUSED KOMPLEKSLOA ANDMISEST KEELDUMISEL JA VÄLISÕHU SAASTELOA JA VEE ERIKASUTUSLOA ANDMISEL NING JÄÄTMELOA VAJADUSE OSAS

Tulenevalt THS § 38 on Keskkonnaamet vaadanud läbi käitaja taotluse kompleksloa saamiseks ja selle menetluse käigus kogutud teabe ning analüüsinud nimetatud teavet lähtudes õigusaktides sätestatust ja parima võimaliku tehnika (*edasi PVT*) järeluses/PVT-viitedokumendis toodust ning toob alljärgnevalt välja käesoleva otsusega seotud kaalutlused. Kuna korralduse punktis 2.1 jõutakse järeldusele, et keskkonnakompleksluba käitisele anda ei saa, analüüsis Keskkonnaamet selles peatükis ka muude keskkonnalubade omamise vajaduse.

2.1 Kompleksloa andmisest keeldumine

THS § 38 lg 1 p 6, § 39 p 2 ning § 42 lg 1 kohaselt peab Keskkonnaamet kompleksloa andmise/andmisest keeldumise menetluses lähtuma käitises toimuvale tegevusele või tootmisprotsessi liigile kohalduvatest PVT-järeldustest (puudumisel PVT-viitedokumendist).

Tulenevalt THS § 166 ja § 8 lg 3, 4 on PVT määratlemisel ja käitise vastavuse analüüsil aluseks võetud PVT-viitedokument - *Reference Document on Best Available Techniques for Intensive Rearing of Poultry and Pigs (07.2003)*, mis on kättesaadav internetilehelt - <http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/>. Nimetatud PVT-viitedokumendi peatükk 5.2.2.2 toob välja, millised nuumikute pidamistingimused on PVT, tingimuslik PVT ja PVT juba olemasolevatele käitistele/süsteemidele.

Keskkonnakompleksloa taotluse peatükk 3.1.1 ja 3.1.2 kohaselt peetakse nuumikuid rühmasulgudes osalisel respõrandal ja vedelsõnnik kogutakse sulgude all olevatesse kanalitesse. Samuti on taotluse peatükis 4 toodud, et vedelsõnnik kogutakse sulgude all olevatesse kanalitesse ja eemaldatakse välisesse sõnnikuhoidlasse vaakumsüsteemi abil.

Käitaja poolt 15.12.2015 Keskkonnaametile edastatud piltidelt on aga näha, et paljudes betoonpõrandaga rühmasulgudes ei ole respõrandat üldse või on restiga kaetud ala väga väike (ca 50 cm) ning moodustab sulu üldpindalast samuti väga väikese osa. Samuti on piltidelt näha, et sõnniku eemaldamiseks kasutatakse kettkraapkonveierit ja vaakumsüsteeme Keskkonnaamet tuvastada ei suutnud.

Analüüsides käitise pidamisviisi vastavust PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodule, jõudis Keskkonnaamet seisukohale, et käitises kasutusel olev pidamisviis ja sõnnikueemaldussüsteem ei vasta ühelegi pidamisviisile ja sõnnikueemaldussüsteemile, mida eelpool nimetatud peatükk kirjeldab ning sellest tulenevalt ja lähtudes THS § 39 punktist 2 peab Keskkonnaamet keelduma taotletud kompleksloa andmisest. Tuvastatav on ka THS § 39 punktile 4 vastav olukord ehk valeandmete esitamine kompleksloa taotluses, kuid antud menetluses Keskkonnaamet seda punkti kompleksloa andmisest keeldumise õigusliku alusena ei käsitlenud, sest käitaja on menetluse käigus esitanud ka pidamisviisi ja sõnnikueemaldussüsteemi kohta korrektseid andmeid (15.12.2015 edastatud pildid).

THS § 39 p 2 kohaselt keeldub loa andja kompleksloa andmisest, kui käitises kavandatav tegevus ei vasta THS § 42 kohaselt määratud parimale võimalikule tehnikale. Lisaks eelnevale ütleb THS § 26 lg 1 p 3, et käitaja kasutab kompleksloa kohustusega käitise kasutamisel parimat võimalikku tehnikat. Nimetatud paragrahvid koostoimes näitavad seda, et keskkonnakompleksloa saamise ja omamise eelduseks on käitise vastavus parimale võimalikule tehnikale nii kompleksloa taotlemise ajal, kui ka edaspidi kogu käitise tegevuse ajal.

Siinkohal toob Keskkonnaamet välja detailsemad PVT-viitedokumendi sisuga seotud kaalutlused. PVT-viitedokumendi peatükk 5.2.2.2 toob välja muuhulgas nuumikute pidamistingimuste PVT olemasolevatele käitistele/süsteemidele, aga ei mõtesta lahti olemasoleva käitise/süsteemi mõistet.

Kehtiv PVT-viitedokument pärineb aastast 2003 ja on/oli loodud vahendina täitmaks Euroopa Liidu Nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (*edaspidi IPPC direktiiv*), reostuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta, artikli 16 lõikes 2 nimetatud PVT alase informatsioonivahetuse eesmärki ning seetõttu tuleb seda dokumenti arvesse võtta IPPC direktiivi lisa IV kohase PVT määratlemise juures (vt PVT-viitedokument peatükk „*PREFACE*“). Kuna nimetatud direktiiv ei ole Euroopa Liidu liikmesriikidele otsekohalduv dokument, siis on/oli Eesti Vabariik selle direktiivi põhimõtted üle võtnud, võttes 10.10.2001 (*jõustumine 01.06.2002*) vastu saastuse kompleksse vältimise ja kontrollimise seaduse (*edaspidi SVKS*). SVKS § 3 lg 1 defineeris käitise mõiste ja § 39 lg 1 defineeris olemasoleva käitise mõiste (olemasolev käitis oli SVKS jõustumise ajal tegutsev käitis ning käitis, mille käitajal oli enne SVKS jõustumist saadud õigusaktide kohased tegevus- ja keskkonnaloa ning kus alustati tegevust hiljemalt aasta jooksul pärast SVKS

jõustumist). SVKS § 39 lg 1 toodud olemasoleva käitise mõiste on samuti kooskõlas IPPC direktiivi artikli 2 lõikes 4 toodud olemasoleva käitise määratlemise põhimõtetega.

PVT-viitedokument on oma sisult koostatud kooskõlas IPPC direktiiviga, mis tähendab, et kui selles tuuakse informatsiooni olemasoleva käitise kohta, siis mõeldakse selle all IPPC direktiivi artikli 2 lõikes 4 defineeritud käitist (töötav käitist või käitis, mis oli enne IPPC direktiivi jõustumist saanud siis kehtinud õigusaktide kohase tegevusloa või mis vastas pädeva asutuse arvates loa saamiseks vajalikele nõuetele, tingimusele, et see käitis pannakse käiku hiljemalt aasta jooksul pärast IPPC direktiivi jõustumise kuupäeva).

Nagu ülal juba toodud võttis Eesti Vabariik IPPC direktiivis nimetatud olemasoleva käitise mõiste määratlemise põhimõtteid üle SVKS § 39 lõikega 1 ehk Eesti Vabariigi kontekstis on PVT-viitedokumendis nimetatud olemasolev käitis, käitis (SVKS § 3 lg 1 mõistes), mis tegutses SVKS jõustumise ajal (01.06.2002) ja/või käitis, mille käitajal oli enne SVKS jõustumist saadud õigusaktide kohased tegevus- ja keskkonnaload ning kus alustatati tegevust hiljemalt aasta jooksul pärast SVKS jõustumist.

SVKS § 3 lg 1 toodud definitsiooni järgi tuleb SVKS mõistes lugeda käitiseks, käitis, milles tootmine toimub keskkonnakompleksluba vajavas tegevusvaldkonnas. Võttes aluseks SVKS § 7 lg 1 ja lg 4 ning Vabariigi Valitsuse 07.05.2002 määruse nr 150 „Keskkonnakompleksluba nõudvate alltegevusvaldkondade ja künnisvõimsuste kehtestamine ning olemasolevate käitiste käitajate poolt kompleksloa taotluste esitamise tähtaegade kehtestamine“ (*edaspidi määrus nr 150*) § 9 lg 1 p 1, näeme, et selliseks käitiseks seakasvatustes oli, käitis kohtade arvuga rohkem kui 2000 seale (kehamassiga üle 30 kg) või 750 emisele.

Keskkonnaameti andmetel (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 06.04.2009 nr PVV 6-10/09/7452) SVKS jõustumise ajal (01.06.2002) Kõnnu külas ei eksisteerinud käitist SVKS § 3 lg 1 mõistes, mis tähendab, et kehtiva PVT-viitedokumendi raames ei ole kohane rääkida praeguse taotluse menetlemise raames olemasolevast käitisest, vaid kohaldama peab põhimõtteid, mis kehtivad uutele käitistele.

Kui oletada, et Keskkonnaameti andmed ei ole korrektsed ja SVKS jõustumise ajal (01.06.2002) Kõnnu külas eksisteeris käitis SVKS § 3 lg 1 mõistes, siis igaljuhul on möödunud aeg (01.01.2007), mis SVKS § 39 lg 2 alusel (võttes üle IPPC direktiivi artikli 5 põhimõtteid) anti olemasoleva käitise käitajale kompleksloa taotluse esitamiseks ja PVT-le mittevastavuste korral nende likvideerimiseks mõeldud tehniliste ümberkorralduste kava koostamiseks ja rakendamiseks (tähtaeg SVKS § 39 lg 6 alusel hiljemalt 30.10.2007).

Sellest, et kompleksluba vajavates valdkondades (vähemalt põllumajandus puudutavad valdkonnad) on Eesti Vabariigis IPPC direktiivi ülevõtmise periood ja selle tarbeks käitajatele antud üleminekutähtajad lõppenud, annab tunnistust oluline erinevus kuni 31.05.2013 kehtinud SVKS ja alates 01.06.2013 jõustunud THS-i (koostatud ja jõustatud võtmaks üle tööstusheite direktiiv, mis liitis enda koosseisu lisaks muudele direktiividele ka IPPC direktiivi) nõuete vahel.

SVKS andis võimaluse kompleksloa taotlemisel käitajale PVT-le mittevastavuste korral esitada nende likvideerimiseks mõeldud tehniliste ümberkorralduste kava. THS sellist võimalust ei anna vaid § 39 p 2 toob hoopiski välja, et loa andja keeldub kompleksloa andmisest, kui käitises kavandatud tegevus ei vasta THS § 42 kohaselt määratud parimale võimalikule tehnikale.

Ülaltoodud detailsem kirjeldus annab selguse, miks Keskkonnaamet ei vaatle/kaalu PVT-viitedokumendis toodud olemasolevatele käitistele mõeldud tehnoloogiate kasutamise võimaluse üle praeguse taotluse kontekstis.

Siiski, selleks, et menetlusosalistele ei jääks mulje, et tegu on sisutühja bürokraatiaga ning sisuliselt käitis vastab PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodud olemasoleva käitise juures

PVT-ks loetavatele põhimõtetele, toob Keskkonnaamet välja ka sellekohase sisulise võrdluse.

PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodud olemasoleva käitise juures PVT-ks loetavatest süsteemidest on Kõnnu seafarmi sisseseade kõige sarnasem pidamisviisiga – osalisel restpõrandal pidamine koos sõnnikuskreeperiga. Detailidesse süübitmata vaadeldes võivad sarnased tunduda monoliitbetoonist suluosa olemasolu ja mõningaste sarnasustega (restiga kanal, kus mingi seadme abil sõnnik eemaldatakse) sõnnikueemaldussüsteem.

Enne, kui minna edasi tehnoloogiate võrdlusega, on vaja saada aru põhimõtetest, mille alusel PVT-viitedokumendis PVT-ks loetavad süsteemid/käitised peavad tegutsema ja kuidas on PVT-viitedokumendi koostamisel kaalutletud PVT-ks loetavate süsteemide leidmisel.

PVT-viitedokumendis on toodud metoodika ja põhimõtted, mida kasutas Euroopa Komisjoni vastav tööühm selle dokumendi koostamisel. Keskkonnaamet tood alljärgnevalt välja mõningad olulised Kõnnu seafarmile kohaldatavad pidepunktid:

1. selleks, et saavutada soovitud tulemus (ammoniaagi tekke ja lendumise vähendamine laudatasandil), tuleb vaadelda protsessi terviklikult (PVT-viitedokument peatükk 5 - *the concept of BAT for a farm means always applying good agricultural practice and nutritional measures together with BAT in housing design*). Pidamis- ja sõnnikueemaldussüsteemi disain mõjutavad oluliselt saasteainete lendumist laudast (vt PVT-viitedokument peatükk 3.3.2).

Vaadeldes süsteemi tervikuna ja oletades, et hea põllumajandustava ja söötmisalased meetmed on täidetud, vaadeldi pidamisviisi ammoniaagi emissiooni vähendamise potentsiaali (vt PVT-viitedokument peatükk 7.7 ja tabel 7.22). PVT-viitedokumendi peatükk 7.7 ja tabel 7.22 annavad ülevaate Euroopa Komisjoni vastava tööühma poolt kasutatud metoodikast;

2. pidamisviisi ammoniaagi emissiooni vähendamise potentsiaali kujunemisel on oluline roll muuhulgas järgnevatel elementidel:
 - a) lauda sisekliima temperatuur ja ventilatsiooni (vt. PVT-viitedokument peatükk 3.3.2);
 - b) sõnnikuga määrdunud/kokkupuutuva pinna suurus (vt. PVT-viitedokument peatükk 5.2.2);
 - c) sõnniku eemaldamine laudast hoidlasse, sh. eemaldamise sagedus ja viis (vt. PVT-viitedokument peatükk 5.2.2);
 - d) kergelt puhastatavate ja siledade pindade kasutamine sõnnikuga kokkupuutuvates kohtades (vt PVT-viitedokument peatükk 5.2.2);
 - e) sulu disain koos lauda sisekliima temperatuuri ja ventilatsiooniga mõjutavad loomade käitumist ning kõrge sisetemperatuur võib muuta loomade käitumist nii, et nad hakkavad kasutama lamamisala sõnnikualana ja vastupidi (vt PVT-viitedokument peatükk 5.2.2), põhjustades pindade suuremat sõnnikuga kokkupuutumist ja seeläbi ka suurenenud ammoniaagi heidet.
3. vaadates PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodud uute ja olemasolevate käitiste jaoks PVT-ks määratletud süsteeme, on ühtse komponendina näha, et ammoniaagi emissiooni vähendamise potentsiaal saavutatakse sellega, et sõnnikuga kokkupuutuvat pinda püütakse vähendada ja tagada sõnniku kiire äravool sõnnikueemaldussüsteemi. Restpõrand sulu sees ja sulu põranda kalded ning kalded sõnnikukanalis on disainitud nende eesmärkide täitmiseks;
4. pidamisviisi ammoniaagi emissiooni vähendamise potentsiaal on vaid üks komponent

Euroopa Komisjoni vastava töörühma metoodikas ning näiteks ei loeta uute käitiste puhul PVT-ks kõrge ammoniaagi emissiooni vähendamise potentsiaaliga, kuid energiamahukat vedelsõnniku jahutusega süsteemik (vt PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2).

Kui nüüd võrrelda PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodud olemasoleva käitise juures PVT-ks loetavat süsteemi (osalisel respõrandal pidamine koos sõnnikuskreeperiga) Kõnnu seafarmis oleva pidamisviisiga (Keskkonnaamet on tuvastanud kahte tüüpi sulge: 1. pidamine täielikult betoonpõrandal ja kettkraap-tüüpi sõnnikueemaldussüsteem (max 50 cm lai) väljaspool sulgu ning 2. pidamine betoonpõrandal ja kettkraap-tüüpi sõnnikueemaldussüsteem (max 50 cm lai) sulu sees). Käitaja poolt 15.12.2015 edastatud (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 15.12.2015 nr PVV 6-10/15/20966-4) piltidelt on näha, et sulu põrandad on kohati täielikult või suures ulatuses sõnnikuga kaetud, sõnnikueemaldussüsteemist on puudu kohati vajalikud labad, mis ei taga efektiivset sõnnikueemaldust ning ühes laudas (vt taotlusmaterjal peatükk 3.1.5) on loomulik ventilatsioon (vt PVT-viitedokumendi peatükk 5.2.4 kohaselt on uute ja korrektselt disainitud käitiste jaoks loomulik ventilatsioon iseenesest PVT), mis muudab sisekliima täpse reguleerimise raskeks ja võib, aga ei pruugi (kui tegeletakse aktiivselt sisekliima temperatuuri reguleerimisega) põhjustada temperatuuri tõusu ja saasteainete lendumise suurenemist.

PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodud olemasoleva käitise juures PVT-ks loetava süsteemi (osalisel respõrandal pidamine koos sõnnikuskreeperiga) juures näeme (vt PVT-viitedokumendi peatükk 4.6.1.9), et respõrand asub sulu sees ja moodustab selle pindalast rohkem kui 1/3 (kuna joonise 4.27 juures ei ole antud mõõtkava, on pindala arvutus oletuslik) ning sõnnikueemaldussüsteemil on spetsiaalne uriini äravoolukanal/süvend sõnnikukanali põhjas, mis võimaldab uriinil (oluline saasteainete tekke allikas) isevoolselt vahekanalisse/punplasse voolata. Rakendades seda süsteemi koos läbimõeldud ventilatsioonilahendusega ja sisekliima kontrolliga tekitatakse või vähemalt püüeldakse selle poole, et sulus sees tekib eristatav loomade lamamisala (sulu betoonpõranda osa) ja sõnnikuala (sulu respõranda osa). Euroopa Komisjoni vastav töörühm on välja toonud (vt PVT-viitedokumendi peatükk 5.2.2.2 ja 4.6.1.9), et antud süsteem töötab üldiselt hästi, kuid sõnnikueemaldussüsteemis sõnnikukanali põhjas võivad hakata formeeruma kristallid, mis takistavad süsteemi tööd. Samuti on seda süsteemi keeruline rakendada olemasolevate käitiste ümberehitusel (väheste kulutustega ümberehitus), kuna süsteemi rakendamise võimalus sõltub olemasoleva sõnnikukanali ehitusest. Ilmselt neid kahte asjaolu ja võib-olla ka midagi muud (mida selgelt välja ei tooda) arvestades on Euroopa Komisjoni vastav töörühm lugenud selle süsteemi PVT-ks ainult olemasolevate (käitised, kus see süsteem juba töötab) käitiste puhul.

Kokkuvõtvalt on eeltoodust selge, miks ei ole korrektne Kõnnu seafarmi juures kasutada võrdlust PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodud olemasoleva käitise juures PVT-ks loetava süsteemiga (osalisel respõrandal pidamine koos sõnnikuskreeperiga).

Eelnevast tulenevalt tuleb lugeda Kõnnu seafarmi PVT-viitedokumendi mõistes uueks käitiseks ja võrrelda seda PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodud uue käitise juures PVT-ks loetavate süsteemidega:

- täisrespõrandal pidamine, vaakumsüsteem vedelsõnniku sagedaseks eemaldamiseks;
- osalisel respõrandal pidamine, vedelsõnniku kogumine ja eemaldamine vähendatud laiuse ning kaldseintega kanalist vaakumsüsteemiga;
- osalisel respõrandal pidamine (monoliitpõrandaga kumer lamamisala sulu keskel või väikese kaldega monoliitpõrandaga lamamisala sulu eesosas), väljaheidete kogumine ja eemaldamine kaldseintega sõnnikurennist;

Selgelt on näha, et ülalkirjeldatud Kõnnu seafarmi pidamisviis ja sõnnikueemaldussüsteem ei vasta restpõranda osalise või täieliku puudumise ja vaakumsüsteemiga sõnnikueemaldussüsteemi ja kaldseintega sõnnikukanali puudumise tõttu ühelegi kolmest uute käitiste juures PVT-ks loetud süsteemile, mis tähendab, et THS § 39 p 2 kohaselt keeldub loa andja kompleksloa andmisest, kuna käitises kavandatav tegevus ei vasta THS § 42 kohaselt määratud parimale võimalikule tehnikale.

2.2 Välisõhu saasteloa omamise vajadus ja kaalutlused selle andmisel

Võttes aluseks VÕKS § 67 lg 1 ja § 68 lg 1 on keskkonnaministri 11.06.2014 määruse nr 20 "Saasteainete heitkogused ja kasutatavate seadmete võimsused, millest alates on nõutav välisõhu saasteluba ja erisaasteluba" § 3 lg 4 kohaselt paikse saasteallika käitamiseks nõutav välisõhu saasteluba seakasvatusel, kui nuumsigade (kehamassiga üle 30 kg) kohtade arv on 1000 või enam.

Vastavalt VÕKS § 70 ja § 79 annab või keeldub välisõhu saasteloa andmisest Keskkonnaamet. Seega on Keskkonnaametil pädevus otsustada välisõhu saasteloa andmise või andmisest keeldumise üle.

Korraldusega annab Keskkonnaamet käitajale võimaluse tegutseda allpool kompleksloa künnisvõimsust ehk käitada maksimaalselt 2000 nuumseakohaga käitist, mille jaoks peab üldtoodust tulenevalt käitaja omama välisõhu saasteluba.

Keskkonnaamet kontrollis käitaja esitatud taotluse sisu vastavust keskkonnaministri 12.11.2013 määrusele nr 66 „Välisõhu saasteloa ja erisaasteloa taotluse ja loa vormid ning loataotluse sisule esitatavad nõuded" ning leidis, et esitatud taotlusmaterjalid vastavad kehtivatele nõuetele. Samuti analüüsis Keskkonnaamet lähtudes VÕKS § 79, kas eksisteerivad välisõhu saasteloa andmisest keeldumise alused ning on seisukohal, et neid ei eksisteeri käesoleva menetluse käigus kogutud teabe põhjal. Käitiseist eralduv saasteaine (ammoniaak) heitkogus ei põhjusta välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse ületamist ning käitises rakendatakse parimat võimaliku tehnikat tasemel, mis on vajalik välisõhu saasteloa omamiseks.

Siinkohal toob Keskkonnaamet välja detailsema kaalutluse PVT kohta, kuna käesoleva korralduse punktis 2.1 põhjendab Keskkonnaamet kompleksloa andmata jätmist just puudustega PVT-s, siis võib jääda ebaselgeks, kuidas on võimalik välisõhu saasteloa menetlemise raames jõuda järelduseni, et käitis vastab PVT-le.

Nii THS, kui ka VÕKS menetluste korral tuleb teostada käitise/paikse saasteallika vastavus PVT-le, aga peamine erinevus nende kahe seaduse vahel on see, et THS-is (§ 166) kirjutatakse selgelt välja, millised dokumendid tuleb analüüsimisel aluseks võtta, viidates PVT-järeldusi sisaldavate Euroopa Komisjoni otsustele ja nende puudumisel Euroopa Komisjoni poolt enne 2011. aasta 7. jaanuari vastu võetud PVT-viitedokumentidele. VÕKS, sealhulgas § 88 ei viita ühelegi konkreetsele dokumendile, mis tähendab, et Keskkonnaamet peab PVT analüüsides iseseisvalt läbi kaalutlemise sisustama PVT mõiste detailid.

Siinkohal on kohane selgitada, miks ei rakenda Keskkonnaamet kohe ja täies mahus THS-s nimetatud PVT-järeldusi/PVT-viitedokumente:

- a) VÕKS ei kohusta seda tegema ehk eksisteerib kaalutlusruum;
- b) Euroopa Komisjoni poolt tööstusheite direktiivi rakendamiseks väljatöötatud PVT-järeldusi/PVT-viitedokumente ei ole kohane 100%-lt kohaldada allapoole kompleksloa omamise kohustuse künnisvõimsust jäävate käitiste puhul, kuna nimetatud dokumendid on välja töötatud arvestades suurtootmise võimekusega (eelkõige majandusliku) kõiki nendes toodud nõudeid kohaldada ehk nendes dokumentides väljatoodud lahendused vastavad suurtootmise kontekstis THS § 8 lg 2 p 2 toodud PVT mõiste osale (võimalik tehnika) -

käitajale mõistlikul viisil kättesaadav nüüdisaegne tehnika, mille kasutamine tegevusvaldkonnas on kulusid ja eeliseid arvesse võttes majanduslikult ja tehniliselt vastuvõetav ning tagab keskkonnanõuete parima täitmise.

Siiski on PVT-järelduste/PVT-viitedokumentide näol tegemist väärtusliku informatsiooniallikaga, mida Keskkonnaamet saab kasutada ja käesolevalt ka kasutab välisõhu saasteloa menetluses, võrreldes paikset saasteallikat/käitist lahendustega, mis peaksid olema kulusid ja eeliseid arvesse võttes majanduslikult ja tehniliselt vastuvõetavad välisõhu saasteloa omamise kohustusega käitistes.

Vaadeldes kogumina kompleksloa taotlust, KMH aruannet (heakskiitmata versioon) ja menetluse käigus kogutud muud teavet ning võrreldes seda PVT-viitedokumendis toodud lahendustega/põhimõtetega, on Keskkonnaamet seisukohal, et käitises kasutatavat tehnikat saab lugeda välisõhu saasteloa omamise kohustusega käitise juures sobilikuks ehk parimaks võimalikuks, kuna see tagab VÕKS § 1 lg 1 toodud seaduse põhieesmärgi - välisõhu kvaliteedi säilitamine piirkondades, kus see on hea, ja välisõhu kvaliteedi parandamine piirkondades, kus see ei vasta käesolevas seaduses sätestatud nõuetele.

Ülaltoodu kokkuvõtteks on Keskkonnaamet seisukohal, et Kõnnu seafarmile on võimalik anda koos käesoleva korralduse otsustavas ossa (punkt 4 ja 5) märgitud kõrvaltingimustega välisõhu saasteluba.

Ülalnimetatud kõrvaltingimuste seadmine on vajalik, selleks täpselt ära defineerida välisõhu saasteloa kehtivuse algustähtaeg ja võimalik lõpptähtaeg ning nendega seonduvad tehnilised detailid (loomakohtade arvu vähendamine ja/või suurendamine käitises alla või ülespoole kompleksloa omamise kohustuse künnisvõimsust ja loomakohtade arvu vähendamise tõendamine).

HMS § 53 lg 1 p 1 ja 3 kohaselt on haldusakti kõrvaltingimuseks muu hulgas haldusakti kehtivusaja piiramine kindlaksmääratud tähtpäevast või tulevikus aset leida võivast sündmusest lähtudes ning lisatingimus haldusakti põhiregulatsioonist tuleneva õiguse tekkimiseks. Haldusakti kõrvaltingimuse võib HMS § 53 lg 2 p 2 ja 3 lähtudes määrata siis, kui haldusakti andmine tuleb otsustada halduse kaalutlusõiguse alusel, ning juhul, kui kõrvaltingimusest tuleks jätta haldusakt andmata. Vastavalt välisõhu kaitse seaduse põhiregulatsioonile on välisõhu saasteluba haldusakt, mille andmise või mitteandmise ning kehtivuse otsustab Keskkonnaamet kaalutlusõiguse alusel ning kuna käesoleval hetkel ületab käitis veel kompleksloa omamise kohustuse künnisvõimsust, siis tuleks ilma välisõhu saasteloa kehtivuse algusaega defineeriva kõrvaltingimusest, jätta välisõhu saasteluba andmata.

Saasteainete aastased lubatud heitkogused ja lubatud hetkelised heitkogused määratakse esitatud taotlusandmete alusel (jättes kõrvale asjaolu, et taotlusmaterjal on koostatud 3000-de loomakohaga farmi kohta), sest lähtudes VÕKS § 43 lg 1 ja kohalikest oludest (piirkonnas puuduvad samu saasteaineid õhku paiskavad käitised), ei ole põhjust/vajadust Keskkonnaametil lubatavaid saasteainete heitkoguseid taotluses tooduga võrreldes vähendada hakata.

VÕKS § 43 lg 1 kohaselt on saasteaine lubatud heitkogus arvutuslik normatiiv ajaühiku kohta, mille juures paiksest saasteallikast või ühel tootmisterritooriumil asuvatest saasteallikatest kokku välisõhku suunatud või eraldunud saasteaine kogus ei põhjusta VÕKS §-de 26 ja 27 alusel inimese tervise kaitseks selle saasteaine kohta kehtestatud välisõhu saastatuse taseme ühe tunni keskmise piirväärtuse ületamist käitise tootmisterritooriumi piiril ja sellest väljaspool.

VÕKS § 89 lg 1 p 7 kohast välisõhu kvaliteedi hindamist (seiret) välisõhu saasteloa ei määrata, sest saasteaine (ammoniaak) arvutuslikku kontsentratsiooni, mis on vähemalt 40% (ammoniaagi puhul 80 µg/m³) saastatuse taseme ühe tunni keskmisest piirväärtusest (ammoniaagi puhul 200 µg/m³) ei saavutata käitise tootmisterritooriumi piiril või sellest väljaspool.

2.3 Vee erikasutusloa omamise vajadus ja kaalutlused selle andmisel

Veeseadus (*edaspidi VeeS*) § 8 lg 1 ja lg 2 p 2 ning 4 kohaselt on kohustus omada vee erikasutusluba, kui võetakse põhjavett rohkem kui 5 m³ ööpäevas ning juhitakse heitvett või saasteaineid suublasse, sealhulgas põhjavette.

Vastavalt VeeS § 9 lg 5 ja lg 10 annab või keeldub kompleksloa andmisest Keskkonnaamet. Seega on Keskkonnaametil pädevus otsustada vee erikasutusloa andmise või andmisest keeldumise üle.

Käitaja poolt esitatud taotluse kohaselt soovib käitaja võtta põhjavett Põlvamaal Räpina vallas Lauda puurkaev maaüksusel (kinnistu registriosa nr 2422538, katastritunnus 70701:001:0053) paiknevast puurkaevust (katastri nr: 11091) kuni 3705 m³/kv (14820 m³/a).

Siinkohal peab välja tooma, et taotluses on toodud arvutuslik veetarve 3000 loomakohaga farmi käitamiseks. 2000 loomakoha puhul oleks veetarve ca 9880 m³ aastas ja aata keskmiselt ca 27 m³ ööpäevas. KMH aruande (heakskiitmata versioon) andmetel on 3000 loomakohaga farmi puhul veetarve 7000-8000 m³ aastas ehk aata keskmiselt ca. 19,2 kuni 21,9 m³ ööpäevas. 2000 loomakoha puhul oleks veetarve ca 4666 kuni 5333 m³ aastas ja aasta keskmiselt ca 12,8 kuni 14,6 m³ ööpäevas.

Taotluse kohaselt läheb sigade jootmiseks tarvis kõrge kvaliteediga vett ning 25 kuni 60 kg kehamassi juures on nuumikute veetarbimine keskmiselt 4 kuni 8 liitrit päevas, suurenedes 6 kuni 10 liitrini nuumaperioodi lõpuks.

Ülaltoodud loomade minimaalse veetarbe (4 liitrit ööpäevas) puhul on 2000 loomakohaga seafarmi minimaalne veetarve 8 m³ ööpäevas ning vee erikasutusloa omamise kohustuse piir (põhjavee võtul 5 m³ ööpäevas) ületatakse 1250 kuni 1300 nuumikukoha puhul. Samas on nuumsigade pidamise eesmärgiks ikkagi kasvatada loomad realiseerimiskaaluni. Sellest lähtudes arvutades loomade nuumaperioodi lõpu veetarbe keskmine näitajaga saame teada, et keskmise veetarbe (8 liitrit) juures ületatakse vee erikasutusloa omamise kohustuse piir ca 625 loomakohaga (realiseerimiskaalus olevad loomad). Kuna aga suurtootmises kasvatatakse loomi tsüklikena/voorudena, ei ole käitises tavaliselt ainult ühes vanuserühmas loomi, mis tähendab, et selline loomakohtade järgi veetarbe analüüsimine on pigem indikatiivne. Näiteks käitises võib olla 800 loomakohta, mis on jaotuvad võrdselt (400 + 400) alles nuumatsükli alguses olevateks ja lõpus olevateks loomadeks. Loomakohtade arv 800 ületab iseenesest eelpool matemaatiliselt saadud loomakohtade arvu 625, mis ühes vanuserühmas olevate loomade puhul ületaks vee erikasutusloa omamise kohustuse künnisväärtust, kuid pärast vee vajaduse ööpäevase keskmise leidmist (4,8 m³ ööpäevas) näeme, et teoorias võib veetarve ikkagi jääda allapoole vee erikasutusloa omamise kohustuse tekke väärtust.

Võttes aluseks ülalkirjeldatud indikatiivsed loomakohtade väärtused ja käitaja poolt taotluses soovitud ning KMH aruandes (heakskiitmata versioon) toodud veevõtukogused, on Keskkonnaamet seisukohal, et Kõnnu seafarm vajab 2000 loomakohalise tootmisvõimuse juures vee erikasutusluba.

Keskkonnaamet kontrollis taotluse vastavust VeeS ja keskkonnaministri 26.03.2002 määruses nr 18 „Vee erikasutusloa ja ajutise vee erikasutusloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise kord, loa taotlemiseks vajalike materjalide loetelu ja loa vormid“ sätestatud nõuetele ja pidas esitatud andmeid piisavaks vee erikasutusloa andmise menetlemise läbiviimiseks.

Keskkonnaamet lähtub puurkaevu põhjaveevõtu ülemmäära kehtestamisel avatud veekihtide deebitist, piirkonna geoloogilisest läbilõikest ning läheduses paiknevate analoogsete puurkaevude veekasutusest. Veeseaduse § 12 lg 6 alusel määrab põhjaveevarud põhjaveekomisjon ning varud kinnitab keskkonnaminister käskkirjaga. Keskkonnaministri 06.04.2006 käskkirja nr 401 „Põlva

maakonna põhjaveevarude kinnitamine” kohaselt ei ole põhjaveekomisjon loaga reguleeritud suurkaevule põhjaveevaru kehtestanud.

Puurkaevul on rajamisel tehtud proovipumpamine ning puurkaevu passi nr 1958 andmetel on veehaarde deebit 2,3 l/s (8,28 m³/h / 198,72 m³/d), mis on piisav, et taotluses esitatud põhjaveevõtu mahud kinnitada ja kanda vee erikasutusloale.

Ettevõttel tuleb tagada puurkaevu sanitaarkaitseala nõuete täitmine vastavalt veeseaduse § 21 punktile 5, § 28 ja §-le 28¹ ning puurkaevu veearvesti pidev töökorras olek. Veehaarde sanitaarkaitsealal on majandustegevus keelatud, välja arvatud veehaarderajatiste teenindamine, metsa hooldamine, heintaimede niitmine ja veeseire. Puurkaevu sanitaarkaitseala ulatus on 50 m. Veehaarde sanitaarkaitsealal majandustegevust ei toimu.

Ülaltoodu kokkuvõtteks on Keskkonnaamet seisukohal, et Kõnnu seafarmile on võimalik anda koos korralduse otsustavas ossa (punkt 4 ja 5) märgitud kõrvaltingimustega vee erikasutusluba.

Ülalnimetatud kõrvaltingimuste seadmine on vajalik, selleks täpselt ära defineerida vee erikasutusloa kehtivuse algustähtaeg ja võimalik lõpptähtaeg ning nendega seonduvad tehnilised detailid (loomakohtade arvu vähendamine ja/või suurendamine käitises alla või ülespoole kompleksloa omamise kohustuse künnisvõimsust ja loomakohtade arvu vähendamise tõendamine).

HMS § 53 lg 1 p 1 ja 3 kohaselt on haldusakti kõrvaltingimuseks muu hulgas haldusakti kehtivusaja piiramine kindlaksmääratud tähtpäevast või tulevikus aset leida võivast sündmusest lähtudes ning lisatingimus haldusakti põhiregulatsioonist tuleneva õiguse tekkimiseks. Haldusakti kõrvaltingimuse võib HMS § 53 lg 2 p 2 ja 3 lähtudes määrata siis, kui haldusakti andmine tuleb otsustada halduse kaalutusõiguse alusel, ning juhul, kui kõrvaltingimusega tuleks jätta haldusakt andmata. Vastavalt VeeS põhiregulatsioonile on vee erikasutusluba haldusakt, mille andmise või mitteandmise ning kehtivuse otsustab Keskkonnaamet kaalutusõiguse alusel ning kuna käesoleval hetkel ületab käitis veel kompleksloa omamise kohustuse künnisvõimsust, siis tuleks ilma vee erikasutusloa kehtivuse algusaega defineeriva kõrvaltingimusega, jätta vee erikasutusluba andmata.

PVT määramisel lähtub Keskkonnaamet PVT-viitedokumendi (*Reference Document on Best Available Techniques for Intensive Rearing of Poultry and Pigs*, 07.2003. Kättesaadav:<http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/>) peatükist 5.2.3. Kaalutlused seoses PVT allika valikuga on analoogsed välisõhu saasteloa menetluses teostatuga kaalutlustega ja on täpsemalt kirjeldatud korralduse punktis 2.2.

2.3.1 Põhjavee kvaliteedi- ja seirenõuded

Põhjaveeallika (toorvee) proovid võtta puurkaevu suudmele kõige lähemal asuvast ning veetöötlusseadmetele eelnevast proovivõtukraanist. Veeproovid peab võtma soovitatavalt atesteeritud proovivõtja lähtudes kehtivast meetodikast (keskkonnaministri 06.05.2002 määrus nr 30 "Proovivõtumeetodid").

Proovid tuleb analüüsimiseks viia soovitatavalt akrediteeritud laborisse, mis on sooritanud vähemalt üks kord aastas katselaborite võrdluskatsed vähemalt määratavate komponentide osas. Analüüsitulemused esitada Keskkonnaametile esimesel võimalusel peale tulemuste selgumist (hiljemalt ühe nädala jooksul).

Põhjavee kvaliteedinõuded tulenevad keskkonnaministri 29.12.2009 määrusest nr 75 „Põhjaveekogumite moodustamise kord ja nende põhjaveekogumite nimestik, mille seisundiklass tuleb määrata, põhjaveekogumite seisundiklassid, seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ja koguseliste näitajate tingimused, põhjavett ohustavate saasteainete nimekiri, nende

saasteainete sisalduse läviväärtused ja kvaliteedi piirväärtused põhjavees ning põhjaveekogumite seisundiklasside määramise kord“ (edaspidi mainitud kui *määrus nr 75*). Nimetatud määruse eesmärk on tagada põhjavee kaitse põhjavee seisundi hindamise kaudu ning põhjaveekogumite seisundiklasside määramine viisil, mis võimaldab veekaitsemeetmete tõhusat planeerimist ja rakendamist. Määruse nr 75 § 8 lõige 1 sätestab põhjaveekogumi seisundiklassi määramisel aluseks olevad andmed ning üheks andmete allikaks on märgitud ka keskkonnaloa.

Põhjavee kvaliteedi kontrolli (toorvett seiret) tuleb teostada vähemalt **üks kord viie aasta jooksul**. Määruse nr 75 § 10 näeb ette põhjaveekogumi keemilise seisundiklassi määramiseks kasutatavad kvaliteedinäitajad. Põhjavee proov võtta puurkaevude toorveest ning määrata järgmised näitajad: **ammoonium, elektrijuhtivus, keemiline hapnikutarve, lahustunud hapnik (O₂), nitraat, pH ja sulfaat**. Arvestades devoni veekihi looduslikku fooni, määrata lisaks nimetatud komponentidele ka **üldraua ja mangaani** sisaldused.

Ohtlike ainete seiret ei kohaldata, sest see ei ole kohane ning puudub alus arvata, et ohtlikud ained põhjavette võiksid sattuda. Analüüsitulemused esitada Keskkonnaametile esimesel võimalusel (hiljemalt kolme päeva jooksul) peale analüüsitulemuste selgumist. **Esimene toorvee analüüs teostada hiljemalt 2020. aastal.**

Põhjaveetaseme mõõtmise kohustust vee erikasutusloaga ei määrata.

2.4 Jäätmeloa omamise vajadusest

Võttes aluseks jäätmeseaduse § 73 lg 1 p 7, § 75 lg 1 p 8 ja lg 2 on loomakasvatuses jäätmete tekitamiseks vaja jäätmeluba, kui ületatakse Vabariigi Valitsuse 26.04.2004 määruse 122 „Jäätmete tekitamiseks jäätmeluba vajavate tegevusvaldkondade tegevuste täpsustatud loetelu ning tootmismahud ja jäätmekogused, mille puhul jäätmeluba ei nõuta“ (*edaspidi määrus nr 122*) § 2 ja lisas nimetatud väärtuseid. Sigade pidamise puhul on nendeks omavahel koostoimivateks väärtusteks karja suurus 1000 siga (kehamassiga üle 30 kg) või 300 emist ühes farmis ning tavajäätmete tekke aastane kogus 10 tonni ja ohtlike jäätmete tekke aastane kogus 100 kg. Kõnnu seafarmis hakaks loomakohtade arvu viimisel allapoole kompleksloa omamise kohustuse künnisvõimsust olema kuni 2000 loomakohta nuumseale (kehamassiga üle 30 kg) ehk osa määrus nr 122 kriteeriumist on ületatud. Võttes aluseks kompleksloa taotluses, KMH aruandes (heakskiitmata versioon), Keskkonnaagentuuri hallatavate veebipõhiseste keskkonnaregistri alaminfosüsteemide (ohtlike jäätmete saatekirjade infosüsteemi ja jäätmearuandluse infosüsteem) andmed, ei teki Keskkonnaameti andmetel Kõnnu seafarmis aastas üle 10 tonni tavajäätmeid ja üle 100 kg ohtlikke jäätmeid, mis tähendab, et määrus nr 122 § 2 toodud kriteeriumeid ei ületata ning **käesolevate andmete põhjal jäätmeloa omamise kohustus jäätmete tekitamiseks puudub.**

2.5 Keskkonnamõju hindamine

2.5.1 Keskkonnamõju hindamine keskkonnakompleksloa menetluse raames

KeHJS § 3 kohaselt hinnatakse keskkonnamõju kui taotletakse tegevusluba või selle muutmist ning kavandatav tegevus toob eeldatavalt kaasa olulise keskkonnamõju. KeHJS § 11 lõike 3 kohaselt on KMH kohustuslik KeHJS § 6 lõike 1 tegevuste korral.

Räpina Vallavalituse 02.03.2010 korraldusega nr 112 „Projekteerimistingimuste väljastamisega kaasneva keskkonnamõju hindamise algatamine“ on kompleksloa taotluses kirjeldatud käitise kohta algatatud KMH protsess. KMH algatamise aluseks on KeHJS § 6 lg 1 p 27 (niisuguse seafarmi püstitamine, kus saab kasvatada rohkem kui 3000 nuumsiga, arvestuskaaluga igaüks üle 30 kilogrammi, või 900 emist).

Räpina Vallavalitsus algatas KMH eesmärgiga hinnata nimetatud ehitise rekonstrueerimisega ja

ehitises planeeritavate tegevustega kaasnevat vahetut või kaudset mõju inimese tervisele ja heaolule, keskkonnale, kultuuripärandile ja varale. KMH on läbi viidud/viiakse läbi arvestusega, et KMH aruanne esitaks piisavalt lisainformatsiooni otsuse tegemiseks ka käitise keskkonnakompleksloa või muu keskkonnaloa taotlemise ja andmise protsessis.

Ülaltoodust lähtuvalt ja võttes aluseks KeHJS § 11 lg 6 ei algata/ ei algatanud Keskkonnaamet uut KMH protsessi kompleksloa taotlus menetluse raames.

Ajavahemikus 14.10.2014 kuni 02.09.2015 esitas käitaja Keskkonnaametile kolmel korral KMH aruande heakskiitmiseks, olles seda täiendanud vastavalt Keskkonnaameti poolt saadetud märkustele. Keskkonnaamet tegi 03.12.2015 otsuse jätta Kõnnu seafarmi rekonstrueerimise ja tegevuse keskkonnamõju hindamise aruande heakskiitmata (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 03.12.2015 nr PVV 6-7/15/22734-14). Nimetatud otsuse kokkuvõtte (punkt 2.3) toob välja järgneva - Keskkonnaamet on seisukohal, et käesoleval juhul ei ole KMH menetlus ja KMH aruanne nõuetele vastav ning KMH aruanne ei ole asjakohane ja piisav tegevusloa andmiseks. Seetõttu jätab Keskkonnaamet KMH aruande heakskiitmata lähtuvalt KeHJS § 22 lg 3 p 5 ja 6. Punni Agro OÜ-l tuleb täita KeHJS § 22 lg 5 punktides 2-4 nimetatud nõuded.

KMH aruande heakskiitmata jätmise otsuse punktis 2.2 on muuhulgas toodud, et aruandes tehtud muudatused ei taga seda, et KMH aruanne oleks kokkuvõttena dokument, mis tagaks KeHJS § 2 lg 1 ja § 22 lg 3 p 5 seatud eesmärgi (anda tegevusloa andjale teavet kavandatava tegevuse ja selle reaalsete alternatiivsete võimalustega kaasneva keskkonnamõju kohta). KMH aruandes toodud informatsioon on osaliselt eksitav ning ei pruugi hilisemat reaalselt olukorda tõesena näidata.

Kuna Keskkonnaamet on tuvastanud THS § 39 p 2 vastava olukorra, mille tulemusel peab taotletud kompleksloa andmisest keelduma, siis tehakse käesolev keeldumise otsus olukorras, kus heakskiidetud KMH aruannet veel ei eksisteeri, kuid Keskkonnaamet on seisukohal, et KMH protsessist ei saa selguda täiendavaid asjaolusid, mis võiksid mõjutada otsuse sisu.

Käitajal on võimalus käesolevast otsusest hoolimata jätkata KMH protsessiga, et selgitada välja käitise keskkonnamõju olukorras, kus käitis on viidud PVT nõuetega kooskõlla ning esitada see kooskõlas THS § 29 p 1 kompleksloa uuel teotlemisel.

Sellisel juhul peaks olema KeHJS § 7 p 1 ja 2 nimetatud tegevuslubade taotlemisel, otsustajal olemas piisav informatsioon KMH uuesti mitte algamiseks. Lõpliku otsuse KMH algamise vajaduse osas teeb, siiski KeHJS § 11 lg 2 alusel otsustaja vastava tegevusloa taotluse menetlemise aja jooksul.

2.5.2 Keskkonnamõju hindamine vee erikasutusloa, välisõhu saasteloa menetluse raames

Keskkonnamõju edaspidi KeHJS § 3 kohaselt hinnatakse keskkonnamõju kui taotletakse tegevusluba või selle muutmist ning kavandatav tegevus toob eeldatavalt kaasa olulise keskkonnamõju. KeHJS § 11 lõike 3 kohaselt on KMH kohustuslik KeHJS § 6 lõike 1 tegevuste korral.

KeHJS § 6 lg 1 p 27 kohaselt on kohustus keskkonnamõju hinnata niisuguse seafarmi püstitamine, kus saab kasvatada rohkem kui 3000 nuumsiga, arvestuskaaluga igaüks üle 30 kilogrammi, või 900 emist. Kuna käesoleva korraldusega ei anna Keskkonnaamet käitajale õigust käitises omada loomakohti rohkem kui 2000 nuumsiga (kehamassiga üle 30 kg), siis tuleb keskkonnamõju hindamise vajalikkuse üle otsustamisel lähtuda maksimaalsest loomakohtade (nuumsiga kehamassiga üle 30 kg) arvust 2000 ehk ülaltoodust lähtuvalt KeHJS § 6 lg 1 tulenevat otsest kohustust keskkonnamõju hinnata ei ole sellise käitise loomakohtade arvu korral, küll, aga on kohustus Keskkonnaametil kaalutleda selle vajaduse üle.

KeHJS § 11 lõike 4 kohaselt kui kavandatava tegevuse keskkonnamõju hindamise algatamise või algatamata jätmise otsus tehakse KeHJS § 6 lõike 2 ja 2² alusel, lisatakse otsusele eelhindamise tulemused kõikide KeHJS § 6 lõikes 3 loetletud kriteeriumide ulatuses.

KeHJS § 6 lõike 1 kohaselt ei ole kavandatav tegevus (käitis loomakohtade arvuga 2000 ja alla) olulise keskkonnamõjuga, kuid kuulub § 6 lg 2 p 1 nimetatud tegevusvaldkonda (põllu-, metsa- ja kalamajandus ning maaparandus), mille puhul tuleb anda eelhindang selle kohta, kas tegevustel on oluline keskkonnamõju. Vabariigi Valitsuse 29.08.2005 määruse nr 224 "Tegevusvaldkondade, mille korral tuleb anda keskkonnamõju hindamise vajalikkuse eelhindang, täpsustatud loetelu" (*edaspidi määrus nr 224*) § 9 p 9 (seafarmi rajamine ja sigade intensiivkasvatus käitises, kus peetakse 2000–3000 siga (kehamassiga üle 30 kg) või 750–900 emist) alusel ei kuulu taotletav tegevus nende tegevuste hulka, mille korral tuleb anda keskkonnamõju hindamise vajalikkuse eelhindang, aga samas määrus nr 224 § 15 p 9 alusel kuulub (selline tegevus, mis võib kaasa tuua ebameeldiva või ärritava lõhnaaine eraldumise välisõhku).

Kuna käesoleva korralduse punktist 2.5.1 on näha, et käitises esialgselt kavandatud tegevuse (käitis loomakohtade arvuga 3000 ja rohkem) keskkonnamõjusid on hinnatud (kuigi Keskkonnaamet jättis KMH aruande heakskiitmata), siis lähtudes HMS § 5 lg 2 toodud põhimõttest ei pea Keskkonnaamet vajalikuks lisada käesolevale otsusele eelhindamise tulemusi kõikide KeHJS § 6 lõikes 3 loetletud kriteeriumide ulatuses vaid toob välja ainult kaalutlused teemas (selline tegevus, mis võib kaasa tuua ebameeldiva või ärritava lõhnaaine eraldumise välisõhku), mis määrus nr 224 § 15 p 9 kohaselt vajab eelhindamist.

KMH aruande (2015 a heakskiitmata jäetud versioon) kohaselt on aastast lõhna protsentuaalne esinemissagedus tundides käitisele kõige lähemal asuval õuemaaga kinnistul (kinnistu nr 359738, katastritunnus 70701:001:0462) 0 alternatiivi (3000 loomakohta) korral 5%.

Keskkonnaministri 02.07.2007 määruse nr 50 „Lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühma moodustamise kord, ekspertrühma liikmele esitatavad nõuded, lõhnaaine esinemise määramise kord ja määramiseks kasutatavate meetodite loetelu“ (*edaspidi määrus nr 50*) § 7 lg 1 p 1 kohaselt loetakse lõhnaaine esinemise osakaal elanikkonnale soovimatut lõhnataju tekitavaks, kui standardi EVS 886-1 meetodit kasutades näitavad modelleerimistulemused aasta lõikes vähemalt 15%-list aasta lõhnatundide ületamist.

Kuigi Keskkonnaamet jättis KMH aruande heakskiitmata just vastuolule lõhnaainete modelleerimise metoodikas (vt. lisaks KMH aruande heakskiitmata jätmise otsus - registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 03.12.2015 nr PVV 6-7/15/22734-14) saab menetluse käigus kogutud andmete põhjal orjenteeruvaid järeldusi teha ja arvestades, et vee erikasutusloa ja välisõhu saasteloa alusel tegutsedes vähendatakse loomakohtade arvu 1000-de võrra (2000-le loomakohale) võrreldes KMH aruande 0-alternatiiviga, siis on Keskkonnaamet seisukohal, et määruse nr 50 § 7 nimetatud olukordi, kus lõhnaaine esinemise osakaal loetakse elanikkonnale soovimatut lõhnataju tekitavaks, ettenäha ei ole.

Ülaltoodust lähtuvalt on Keskkonnaamet seisukohal, et vee erikasutusloa ja välisõhu saasteloa väljastamise menetluse raames ei ole uue keskkonnamõju hindamise algatamine vajalik.

2.6 Menetlusosaliste ärakuulamine

THS § 36 lg 2 kohaselt on kompleksloa menetluses kohustuslik avaliku arutelu korraldamine keskkonnamõju hindamise korral. THS seletuskirja punkt 3, mis käsitleb THS sisu, toob THS § 36 lg 1 ja lg 2 kohta välja alljärgneva seletuse.

Paragrahvi 36 lõige 1 sätestab, loa andja võib loa taotleja või huvitatud isiku taotlusel või omal algatusel korraldada kompleksloa taotluse ja loa eelnõu avaliku arutelu, kui see on vajalik asja

õigeks otsustamiseks. Oluline erisus puudutab juhtumeid, kus tuleb korraldada KMH. Sellisel juhul on avalikkusel loataotluse menetluse suhtes eeldatavalt kõrgendatud huvi. Siinkohal on oluline rõhutada, et KMH aruande ja loa eelnõu avalikud arutelud ei saa toimuda samal ajal, kuna KMH aruande ja selle avalikustamise tulemusi peab loa andja arvesse võtma eelnõu koostamisel enne selle avalikustamist.

Kuna käesoleva otsuse puhul on tegemist kompleksloa andmisest keeldumisega, siis ei eksisteeri ka THS § 36 lg 2 kohast kompleksloa eelnõu, milles Keskkonnaamet oleks võtnud arvesse KMH aruande ja selle avalikustamise tulemusi ehk siinkohal otsustab Keskkonnaamet THS § 36 lg 2 kohast avalikku arutelu mitte korraldada, kuna ei eksisteeri kompleksloa eelnõu, mille üle avalikult arutleda.

Ülaltoodust hoolimata on/oli THS § 35 kohaselt igapähe õigus esitada Keskkonnaametile seisukohti ja küsimusi kompleksloa taotluse kohta alates avaliku väljapaneku algusest (Keskkonnaamet teatas kompleksloa taotluse saamisest ja menetlusse võtmisest 17.10.2014 ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded ja 21.10.2014 Põlva maakonna ajalehes Koit).

Lähtudes HMS § 40 lg 1, THS § 37 lg 6 ja samuti arvestades asjaolu, et THS § 36 lg 2 kohast avalikku arutelu ei korraldata esitas (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 22.01.2016 nr 6-2/16/1127) Keskkonnaamet kompleksloa andmisest keeldumise korralduse eelnõu käitajale ja teistele menetlusosalistele (sh. KMH protsessi menetlusosalistele) seisukohavõtuks (ühtlasi ka teadmiseks, et THS § 36 lg 2 kohast avalikku arutelu ei korraldata, kuna kompleksloa eelnõu ei koostata). 01.02.2016 edastas käitaja soovi (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 01.02.2016 nr 6-2/16/1127-2) Keskkonnaametiga kohtumiseks, et arutada kompleksloa andmisest keeldumine teemat. Keskkonnaamet võttis käitaja soovi, kui THS § 36 lg 1 kohast loa taotleja taotlust korraldada avalik arutelu ja saatis kõikidele menetlusosalistele teate (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 02.02.2016 nr 6-2/16/1127-3) avaliku arutelu toimumisest 10.02.2016 ning pikendas ühtlasi ka keskkonnakompleksloa andmisest keeldumise korralduse eelnõule seisukohtade esitamise tähtaega kuni 09.03.2016. Kõnnu külas Rätsepa talus (kinnistu nr 359738, katastritunnus 70701:001:0462) elavad menetlusosalised (M. Aava, V. Zupsmann) edastasid oma seisukoha ülalnimetatud eelnõu kohta 09.02.2016 (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 09.02.2016 nr 6-2/16/1127-4). Menetlusosalised (Peeter Teesalu ja tema abikaasa) edastasid suuliselt/telefonitsi oma seisukohad 10.02.2016 ning lähtudes HMS § 49 lg 5 protokollis need Keskkonnaamet (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 12.02.2016 nr 6-2/16/1127-5). 01.03.2016 edastas (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 01.03.2016 nr 6-2/16/1127-6) Keskkonnaamet 10.02.2016 toimunud avaliku arutelu protokollis kõikidele menetlusosalistele tutvumiseks. Käitaja edastas 08.03.2016 palve (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 08.03.2016 nr 6-2/16/1127-7) pikendada kompleksloa andmisest keeldumise korralduse eelnõule seisukohtade esitamise tähtaega kuni 06.04.2016. Keskkonnaamet rahuldab käitaja seisukohtade esitamise tähtaja pikendamise taotluse ja edastas selle teabe 10.03.2016 kirjaga (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 08.03.2016 nr 6-2/16/1127-8) kõikidele menetlusosalistele. Käitaja edastas oma seisukohad kompleksloa andmisest keeldumise korralduse eelnõu kohta 06.04.2016 (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 07.04.2016 nr 6-2/16/1127-9).

Kõiki ülalnimetatud menetlusosaliste seisukohti käsitleb Keskkonnaamet alljärgnevalt:

- a) M. Aava ja V. Zupsmann`i (Rätsepa talu) märkused/seisukohad:** *oleme oma arvamuse ja põhjendused Kõnnu sigala laiendamise kohta avaldanud ka eelnevatel aruteludel, (kirjad 24.09 2011, 10.11.2014).*

Olukord haisureostusega ei ole muutunud, lisandunud on aga seakatkuga seotud probleemid, need ei puuduta mitte üksnes farmi vaid ka ümbritsevat inimtegevust. Peale haisureostuse tooks farmi laiendamine kaasa ka märgatavaid majanduslikke kahjusid naabruse elanikele.

Kokkuvõttes: farmi laiendamine antud asukohas praegustes tingimustes on meile täiesti vastuvõetav.

Oleme täielikult nõus Keskkonnaameti, 18.01.2016 eelnõus toodud otsusega, keelduda keskkonnakompleksloa andmisest Kõnnu sigalale.

Keskkonnaameti seisukohad/märkused: hetkel farmi (käitise) laiendamist ettenäha ei ole, vaid vastupidi, kui käitaja soovib tegevust jätkata vee erikasutusloa ja välisõhu saasteloa alusel, siis saab loomakohtade (seale kehamassiga üle 30 kg) arv käitises olla maksimaalselt 2000, praeguse 3000 asemel, millega seoses väheneb ka käitise keskkonnamõju.

- b) Peeter Teesalu ja abikaasa seisukohad/märkused:** *oleme nõus nii 3000 siga mahutava farmiga, kui ka suurema farmiga ning lõhn ei ole meile probleemiks.*

Keskkonnaameti seisukohad/märkused: Keskkonnaamet võtab ülalnimetatud (Peeter Teesalu ja abikaasa) seisukohad teadmiseks ja saab neid arvestada (mõju analüüs inimeste heaolule), kui tulevikus peaks käitajal tekkima võimalus käitise laiendamiseks;

- c) Punni Agro OÜ märkused/seisukohad:** *Katke eelnõust: „Analüüsid käitise pidamisviisi vastavust PVT-viitedokumendi peatükis 5.2.2.2 toodule, jõudis Keskkonnaamet seisukohale, et käitises kasutusel olev pidamisviis ja sõnnikueemaldussüsteem ei vasta ühelegi pidamisviisile ja sõnnikueemaldussüsteemile, mida eelpool nimetatud peatükk kirjeldab ning sellest tulenevalt ja lähtudes THS § 39 punktist 2 peab Keskkonnaamet keelduma taotletud kompleksloa andmisest. “*
Punni Agro OÜ juhatuse liikmena ei ole ma kompleksloa andmisest keeldumisega nõus. Olen tuttav IRPP BREF 0703 dokumendiga ja minu seisukoht on see, et piltidel on olemasolev PVT ja see vastab punktis 5.2.2.2 kirjeldatule. ‘Partly-slatted floor systems with a manure scraper underneath (4.6.1.9)’ generally perform well, but the operability is difficult. Therefore a manure scraper is not BAT for new to build housing systems, but it is BAT when the technique is already in place.’
Minu hinnangul ei oma tähtsust rühmasulgude ehitus, kas skreeper on põrandarestide all või on monoliit betoonpõrand ja skreeper on kitsas rennis sulu keskel või sulu kõrval. Omab tähtsust tehnoloogia kasutus, kui nõue on, et vähemalt üks kord päevas peab sõnnikut eemaldama.
Ühtlasi viitan Keskkonnaministri 25.03.2015 määrus nr 8 „Looma- ja linnukasvatusest välisõhku eralduvate saasteainete heitkoguste määramismeetodid“ lisale, kus tabelis 3 on ära toodud lämmastiku lendumine ammoniaagina loomakasvatushoonest sigade eri pidamisviiside ja vanuserühmade kaupa:
Rühmasulud, osaline restpõrand, skreeper, vähene allapanu 12%
Rühmasulud, täisrestpõrand (betoonrestid), vaakumsüsteem, allapanuta 14%
Siit on näha, et erinevust ei ole.

Eksperthinnangu saamiseks olen PVT küsimustega pöördunud ka EMÜ veterinaarmeditsiini ja loomakasvatuse instituudi dotsendi, PhD Allan Kaasiku poole.

PhD Allan Kaasiku ekspertarvamus: *sigalas kasutatakse sõnniku eemaldamiseks skreeperseadmeid, mis paiknevad kas sulu seinapoolses osas, sulu keskel või sulu ees (vastavalt lisatud fotomaterjalile). Osade sulgude puhul on fikseeritav ka põranda kalle skreeperi kanali suunas, mis soodustab uriini äravoolu. Skreeperi kanal on kaetud (kaetav) restpõrandaga.*

Lähtuvalt PVT-viitedokumendi peatükist 4.6.1.9 ja 5.2.2.2 tuleb antud tehnoloogiline lahendus lugeda olemasolevas loomapidamishoones parimaks võimalikuks tehnoloogiaks, kuna:

- viitedokument ei reglementeeri skreeperi (kanali) paiknemist sulus,
- viitedokument ei reglementeeri skreeperikanali laiust (restiga kaetava ala pindala),
- nimetatud tehnoloogilise lahenduse puhul on ammoniaagi emissioon võrreldes paljude teiste sõnniku koristamise viisidega tagasihoidlikum (Keskkonnaministri määrus nr. 8 „Looma- ja linnukasvatusest välisõhku eralduvate heitkoguste määramismeetodid“, tabel 3).

Keskkonnaameti seisukohad/märkused: nii Punni Agro OÜ, kui ka PhD Allan Kaasiku seisukohtadest on näha, et Keskkonnaamet ei ole 22.01.2016 (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis 22.01.2016 nr 6-2/16/1127) menetlusosalistele saadetud korralduse eelnõud toodud kompleksloa andmisest keeldumise põhjendusi piisavalt detailselt välja toonud ja seoses sellega täiendab Keskkonnaamet käesoleva korralduse punkti 2.1.

Kuna käesoleva korraldusega Keskkonnaamet keeldub käitisele kompleksloa väljastamisest, aga ka allpool kompleksloa omamise kohustuse künnisvõimsust vajab keskkonnakasutus õigusaktide kohaselt reguleerimist ning lähtudes HMS § 5 lg 2 eesmärgipärasuse ja efektiivsuse põhimõttest, ühildab Keskkonnaamet kompleksloa andmisest keeldumise menetluse vee erikasutusloa ja välisõhu saasteloa andmise menetlusega ning sellest lähtudes struktureerib Keskkonnaamet esmalt ainult kompleksloa andmisest keeldumise eelnõuna koostatud korralduse ümber ning lisab vee erikasutusloa ja välisõhu saasteloa andmisega seotud osad.

Lähtudes HMS § 40 lg 1 ja THS § 37 lg 6 esitas (registreeritud Keskkonnaameti dokumendihaldussüsteemis xx.06.2016 nr 6-x/16/xxxx) Keskkonnaamet kompleksloa andmisest keeldumise ja välisõhu saasteloa ning vee erikasutusloa andmise korralduse eelnõu ning vee erikasutusloa eelnõu ja välisõhu saasteloa eelnõu käitajale ja teistele menetlusosalistele teistkordselt seisukohavõtuks.

III OTSUSTUS

Eelnevast tulenevalt ning lähtuvalt tööstusheite seaduse § 27, § 39 p 2, § 42 lg 1, § 166 ja § 8 lg 3, 4 haldusmenetluse seaduse § 43 lg 1 p 1 ja lg 2, § 54, § 53 lg 2 p 2 ja 3, veeseaduse § 8 lg 2 punktis 2, § 9 lõikes 5, välisõhu kaitse seadus § 70 ning kooskõlas Keskkonnaameti peadirektori 08.05.2014 käskkirja nr 1-4.1/14/242 “Regioonide põhimääruste kinnitamine” lisa 4 “Põlva-Valga-Võru regiooni põhimäärus” punktidega 2.1 ja 3.5.8, **otsustan:**

1. Keelduda Punni Agro OÜ (registrikood 11376085) Kõnnu seafarmile taotletud keskkonnakompleksloa andmisest;
2. Anda Punni Agro OÜ-le (registrikood 11376085) tähtajatu välisõhu saasteluba nr L.ÕV/327950 (lisatud) kehtivusajaga alates käesoleva korralduse otsustava osa punktis 4 nimetatud kõrvaltingimuse täitmisest ning kehtivusajaga kuni käesoleva korralduse otsustava osa punktis 5 nimetatud kõrvaltingimuse kättejõudmiseni;
3. Anda Punni Agro OÜ-le (registrikood 11376085) tähtajatu vee erikasutusluba nr L.VV/327937 (lisatud) kehtivusajaga alates käesoleva korralduse otsustava osa punktis 4 nimetatud kõrvaltingimuse täitmisest ning kehtivusajaga kuni korralduse otsustava osa punktis 5 nimetatud kõrvaltingimuse kättejõudmiseni;
4. Määrata kõrvaltingimus (lisatingimus), mille kohaselt käesoleva korraldusega antav vee erikasutusluba nr L.VV/327937 ja välisõhu saasteluba nr L.ÕV/327950 hakkavad kehtima pärast Keskkonnaametile kirjalikult teatades/tõendades, et Kõnnu seafarmis [(käitises praeguse asukohaga Põlva maakond Kõnnu küla Sigala

maaüksus (kinnistu nr 2094238, katastritunnus 70701:001:0033), Tsialauda maaüksus (kinnistu nr 2094538, katastritunnus 70701:001:0034) ja Lauda puurkaev maaüksus (kinnistu nr 2422538, katastritunnus 70701:001:0053)] on loomakohtade arv kahandatud allapoole keskkonnakompleksloa omamise kohustuse tekkimise künnisvõimsust, milleks on loomakohtade arv rohkem kui 2000 seale kehamassiga üle 30 kg või 750 emisele;

5. Määrata kõrvaltingimus (kehtivusaja piiramine), mille kohaselt käesoleva korraldusega antavad vee erikasutusluba nr L.VV/327937 ja välisõhu saasteluba nr L.ÕV/327950 kehtivad kuni Kõnnu seafarmis [(käitises praeguse asukohaga Põlva maakond Kõnnu küla Sigala maaüksus (kinnistu nr 2094238, katastritunnus 70701:001:0033), Tsialauda maaüksus (kinnistu nr 2094538, katastritunnus 70701:001:0034) ja Lauda puurkaev maaüksus (kinnistu nr 2422538, katastritunnus 70701:001:0053)] on loomakohtade arv allpool keskkonnakompleksloa omamise kohustuse tekkimise künnisvõimsust, milleks on loomakohtade arv rohkem kui 2000 seale kehamassiga üle 30 kg või 750 emisele;

6. Korraldus jõustub alates selle teatavakstegemisest Punni Agro OÜ-le.

Korraldust on võimalik vaidlustada 30 päeva jooksul esitades loa andjale vaide haldusmenetluse seaduses sätestatud korras või kaebuse halduskohtusse halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras.

Ena Poltimäe
juhataja
Põlva-Valga-Võru regioon

Saata: Punni Agro OÜ;
Kõnnu Peekon OÜ;
Keskkonnainspektsiooni Põlvamaa büroo;
Räpina Vallavalitsus;
Maanteeameti Lõuna regioon;
Põlva Maavalitsus;
Eesti Roheline Liikumine;
Põllumajandusameti Põlva keskus;
osaühing TANI METS;
Maie Soovares, Enn Soovares;
Vello Zupsmann, Marje Aava;
Miia Sultsmann (Naha Küla Seltsing);
Hele Sokk, Andres Sokk, Meelis Sokk, Aime Sokk;
Tiina Saksing;
Heli Ruus;
Kaie Säde;
Peeter Teesalu;
Ott Silbert;
Üllar Liiv;
Endel Metsaluik, Ülle Metsaluik.

Maikel Daniel
keskkonnakorralduse spetsialist
Põlva-Valga-Võru regioon